

1. La casa

Text narratiu

Abans de llegir...

- Marca amb una creu els sorolls que se senten des de casa teva:

☐ Els motors de cotxes i motos.	☐ La música dels veïns.
☐ El televisor dels veïns.	☐ Les sirenes de les ambulàncies.
☐ Les trepitjades dels veïns de dalt.	☐ Els ocells que canten.
☐ Els gossos que borden.	☐ Els avions que passen.

- Escribeu quins altres sorolls sentiu habitualment:

- El text que ara llegiràs tracta sobre un senyor que es diu Bastida i Fonaments. Relaciona cada nom amb la seva definició:

fonaments

• Plataforma feta amb ferros o fustes on s'enfilen els paletes i els pintors per poder treballar en llocs difícils.

bastida

• El que hi ha a sota terra aguantant una casa o un edifici.

- Què creus que vol dir que les cases parlen?

EL SENYOR BASTIDA I FONAMENTS

HISTÒRIA NÚMERO 1

No sé si ho sabeu, però hi ha cases que parlen.

De les cases que parlen, igual que passa amb les persones, n'hi ha que xerren pels descosits a totes hores del dia o de la nit, de l'estiu o de l'hivern, i n'hi ha, en canvi, que només deixen anar quatre sospirs.

De les cases que xerren pels descosits, n'hi ha que expliquen històries màgiques plenes de fantasia, i n'hi ha que només parlen de coses tristes, de coses de por, de coses avorrides o de coses que no tenen ni cap ni peus.

De les cases que expliquen històries màgiques, n'hi ha que ho fan agafant cada peça de la casa per separat i així surten històries del rebedor, històries del menjador o històries de la cuina, i n'hi ha unes altres que, per separat, no en saben, i t'expliquen històries de tot l'edifici en general.

De les cases que t'expliquen històries de cada peça, per separat, el senyor Bastida i Fonaments en va fer un llibre que es diu *Contes d'estar per casa*.

Però, abans d'escriure'l, van passar unes quantes coses.

El senyor Bastida i Fonaments era un bon home a qui, des de petit, havien dit que les cases parlaven,

—Oi que els ocells parlen? —li deien—. Quan canten, es diuen coses. Els gats també parlen quan miolen. O, si no, fixa't com els miols són diferents segons si són els gatets que criden la mare, la mare que crida els gatets o un gat que crida els gatets o un gat que crida una gata perquè la vol festejar. També parlen els gossos, els elefants, les papallones i els pins.

—Els pins, també? —preguntava el senyor Bastida i Fonaments, quan encara no aixecava un pam de terra.

—Sí, els pins també —li contestaven—. I la farigola, els geranis i els rosers de tots colors. I les cases.

—Les cases parlen? —demanava el senyor Bastida i Fonaments amb els ulls oberts de bat a bat.

—Que no ho has sentit mai, al cor de la nit, com murmuren les parets? Que no les has sentit queixant-se de la pluja al bell mig d'una tempesta? Que no has sentit com canten en un dia de vent? Que no les has sentit quan es lamenten que ja són velles?

Però el senyor Bastida i Fonaments no se'n creia ni mitja paraula. Més que res perquè, arran d'aquestes converses, es va passar molts anys de la seva vida parant l'orella a totes hores per tot casa seva, i mai no va sentir que aquelles quatre parets li diguessin res. Ni una petita confidència. Ni un trist lament. Ni un retret. Ni una paraula d'ànim. Ni una exclamació d'alegria. Res de res.

Sentia sorolls, això sí. Sentia el vent com es despenjava pel forat de la xemeneia, els escarabats a les golfes, els mobles que cruixien quan la fusta es clivellava, l'aigua quan baixava per les canonades. Sentia la pluja contra el batent de les finestres. Sentia els veïns si s'escriassaven. Sentia el plor d'un infant a través de les parets, massa primes, de la casa del costat.

Però històries, el que se'n diu històries amb un començament i un final i coses interessants pel mig, cap ni una.

DOLORS GARCIA I CORNELLÀ: *Contes d'estar per casa*. Barcanova

Activitats

1. Relaciona cada expressió del text amb el seu significat:

Xerren pels descosits. •	• Era petit o baixet.
No tenen ni cap ni peus. •	• Molt oberts.
No aixecava un pam de terra. •	• Parlen molt.
Els ulls oberts de bat a bat. •	• Quan és més forta.
Al cor de la nit. •	• Escoltant.
Al bell mig de la tempesta. •	• Al mig de la nit.
Parant l'orella. •	• Que no tenen sentit.

2. Completa aquest esquema segons la classificació que hi ha en el text:

Cases	Parlen	- _____ - _____
	Xerren pels descosits	- _____ - _____
	Expliquen coses màgiques	- _____ - _____

3. Explica els diferents miols que poden fer els gats:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

4. Marca amb una creu els sorolls que sentia el senyor Bastida i Fonaments:

☐ El vent que es despenjava pel forat de la xemeneia.	☐ El motor de la nevera.
☐ El televisor dels veïns.	☐ La pluja contra el batent de les finestres.
☐ Els escarabats de les golfes.	☐ Els veïns que s'escriidassaven.
☐ Els mobles que cruixien.	☐ Els ocells que cantaven.
☐ L'aigua que baixava per les canonades.	☐ El plor d'un infant.
	☐ Els pins que parlaven.